

ספר תיקון הברית

על שמירת ותיקון פגם הברית דיניו ומנהגיו

סדר תולדות - וישב

חלק יז

אור הזוהר 417 * תשרי תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנשיאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גדולי הצדיקים ואומרים ללמוד זוהר הקדוש

מפעל הזוהר העולמי

סדר תולדות

טובת מראה הוא. (פרק כ"ו פסוק ו)

סופי תיבות מילה ולכן אמר אחותי הוא איתא בזוהר פרשת תולדות דף ק"ד בגין דשכינתא עמיה ועם אחתיה דאתקריאת אחותי. אמור לחכמה אחותי את ומאן דנטיר ברית שכינתא עמיה ועל כן לא ירא מהם. (עיין פרק א' אות י"ג)

ואת עורות גדיי העזים הלבישה על ידי ועל חלקת צואריו. (תולדות פרק כ"ז פסוק ט"ז)

סופי תיבות מילה, וכתוב בתריה וירח את ריח בגדיו. (עיין שם רש"י, ועיין פרק א' אות ל')

ויתן לך האלקים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש. (תולדות פרק כ"ז פסוק כ"ח)

ראשי תיבות מילה. (עיין פרק א' אות ג')

קום לך פדנה ארם ביתה בתואל אחי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך. (תולדות פרק כ"ח פסוק ב')

סופי תיבות מילה. לפי ששלחו אותו לברוח מן עשו הרשע ושמא יפגע אותו בדרך ויהרגהו או שמא לא ירצו ליתנו לו אשה או שמא ילמוד מלבן הרשע מעשים רעים לכן אמרה לו שזכות שמירת הברית יעמוד לו שינצל מעשו וכו'.

(עיין פרק א' אות ה')

ויגדלו הנערים והי עשו איש יודע ציד איש זשה ויעקב איש תם ישב אהלים. (תולדות כה כז)

שנולד מהול. (ועיין רש"י הושע פרק י"ב פסוק י' ד"ה כימי מועד. ועיין רש"י תהלים פרק ד' פסוק ג' ב"ה בני איש, וכו', עיי"ש. ועיין אבן עזרא בראשית פרק כ"ה פרק כ"ז ד"ה יודע.)

וישמור משמרתי מצותי חקותי ותורתי (תולדות פרק כ"ז פסוק ה')

חקותי אלו י"ג בריתות של מילה וכו'. (ילקוט סופר)

ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף. (תולדות פרק כ"ה פסוק כ"ט)

איתא במדרש שבעל נערה המאורסה ושתי עבירות עבר באותו יום והיה עיף מן הרציחה הכוונה שהוציא זרע לבטלה שהוא כמו שופך דמים. (עיין פ"ב)

עקב אשר שמעת בקולי וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורת. (תולדות פרק כ"ז פסוק ה')

סופי תיבות ברית. (עיין זוהר ויקרא ד' כ"ג)

וישאלו אנשי המקום לאשתנו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי פן יהרגוני אנשי המקום על רבקה כי

סדר ויצא

וייקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש ה' במקום הזה ואנכי לא ידעתי. (ויצא פרק כ"ח פסוק ט"ז)

בגימטריא ברית. כי המסקר ופוגם בריתו כאלו משקר בכל התורה ומשקר בשמא קדישא ואנכי ה"א לא ידעתי. (עי' פ"ב א' י"ח ל' ל"א ל"ג)

וייקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש ה' במקום הזה ואנכי לא ידעתי. (ויצא פרק כ"ח פסוק ט"ז)

בגימטריא ברית. "יש" בגימטריא ש"י קר"י כי השומר ברית זוכה לש"י עולמות. (עיין פרק א' אות י"ג)

גימטריא מילה. וכל היא מדת יסוד שיהיה מרכבה ליסוד דקדושה. (מדרש)

ולבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם הקטנה רחל. ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה.

(ויצא פרק כ"ט פסוקים ט"ז-י"ז)

סופי תיבות מילה. רחל אולידת תרין צדיקים וכו'. (עיין בזהר דף קנ"ג עיין שם)

וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלקים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש. ושבתני בשלום אל בית אבי והיה ה' לי לאלקים (ויצא פרק כ"ח פסוקים כ"ב-כ"א).

עיין במדרש ולעיל בפרק ב' אות ז'.

והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלקים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך. (ויצא פרק כ"ח פסוק כ"ב)

במדרש זו המילה כי המעשר מן תתן היא פ"ה

וישלה

סופי תיבות מילה. (עיין פרק א' אות ז')

ויאמר לו אלקים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל.

(וישלה פרק ל"ה פסוק י')

סופי תיבות מילה. רמז שבעת המילה נותנין שם לתינוק ויקרא שמו בישראל (פלוגי בן פלוגי) וכתיב בתריה ואת הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אתננה וגו' כי בזכות שמירת הברית זוכין לארץ החיים ולבנין בית המקדש ולעלות ולראות וכו'.

(עיין פרק א' אות ל"ו ל"ז ל"ח)

ויאמר לו אלקים אני א-ל-שד-י פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים ממך יצאו.

(וישלה פרק ל"ה פסוק י"א)

רצה לומר, אם תשמור בריתי הנרמז בא-ל-שד-י, כמו שנאמר אברהם אני א-ל-שד-י התהלך לפני והיה תמים, ובזכות זה פרה ורבה ומלכים וגו'.

(עיין פרק א' אות ד' כ"ב)

וירא כי לא יכול לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו.

רצה להכשילו בפגם הברית.

ויבא יעקב שלם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר.

(וישלה פרק לג פסוק יח)

השומר בריתו הוא שלם בתורתו

כתיב (בראשית ל"ג י"ח) ויבא יעקב שלם וגו', ופירש רש"י שלם בגופו שלם בתורתו שלם בממונו. רצונו לומר על ידי שהיה שלם בגופו היינו שלא פגם בריתו בהיותו בבית לבן על ידי זה בא שלם בתורתו שלא שכח מתורתו כלום, ועל ידי זה בא שלם בממונו, שלא חסר לו מכל אותו הדורון ששלח לעשו. שתיכף נתמלא והקדוש ברוך הוא שלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו.

(שפת אמת)

ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח לאל העונה אותי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי.

(וישלה ל"ה, ג')

סדר וישב

הגויה, יתענה וילקה, ולא יאכל בשר ולא ישתה יין לכל הפחות ארבעים יום, או יתענה שלושה ימים לילה ויום, שלוש שנים פעם לשנה. ואם אחר התשובה יחזור לסורו, יחמיר יותר עליו. בימות החמה ילך במקום נמלים הרבה וישב ביניהם ערום, ובימות החורף ישבור הקרח וישב במים עד החוטם. ואם עוד יחזור לסורו, יחמיר עליו יותר ויותר.

תשובה להמוציא שכבת זרע לבטלה רחמנא ליצלן

כתב בספר הקדוש ארחות צדיקים (שער כ"ו, שער התשובה): המוציא שכבת זרע לבטלה, יתענה ארבעים יום, ואפילו אינם רצופים, וישב במים בימות החורף כדי צליית ביצה וגמיעתה כל הארבעים יום, ולא יאכל בשר ולא ישתה יין ודבר חם, לכד משבתות וימים טובים, וירחץ הראש מעט במים פעמים או שלוש כל אותם ארבעים יום.

ויקחהו וישלכו אתו הברה והבור ריק אין בו מים.

(וישב פרק ל"ז פסוק כ"ד)

אבל נחשים ועקרבים ישבו. יוסף בגין דנטר ברית לכן אשתזיב מן גובא מנחשים ועקרבים.

(זוהר הקדוש שם. עיין פרק א' אות ה')

ויהי ער בכור יהודה רע בעיני ה' וימיתוהו ה'. ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחייך. וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו. וירע בעיני ה' אשר עשה וימת גם אותו.

(וישב פרק ל"ח פסוקים ז'-ח-ט-י; ועי' שם רש"י ועי' פרק ב' אות ז' נ"ב)

מה דינו של הבא על הגויה?

כתב בספר ארחות צדיקים, השער העשרים וששה (שער התשובה): ועתה יש לכתוב עניני הצער לפי כל עבירה ועבירה. הבא על

שסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותם ומיד הם נגאלים, שנאמר (דברים ל א ג): "והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבות אל לבבך - ושבת עד ה' אלהיך - ושב ה' אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים". גדולה תשובה שמקרכת את האדם לשכינה, שנאמר (הושע יד ב): "שובה ישראל עד ה' אלהיך" (עיי' יומא פו א), ונאמר (עמוס ד ו): "ולא שבתם עדי נאם ה'", ונאמר (ירמיה ד א): "אם תשוב ישראל נאום ה' אלי תשוב", כלומר אם תחזור בתשובה בי תדבק.

שלא להיות רשע חס ושלום לפני הקב"ה אפילו שעה אחת

כתב בספר הקדוש מנורת המאור (פרק שלישי, אות כ"א) וזה לשון קדשו: לפי שלא יבוא האדם להרהורים רעים ולא יוציא זרעו לבטלה אלא לדבר מצוה ולקיום המין, אמרו במסכת נדה, ראש פרק כל היד (יג, א): תניא, רבי אליעזר אומר: כל האוחז באמה ומשתיין כאלו מביא מכול לעולם. אמרו לו לרבי אליעזר: והלא ניצוצות ניתזין על רגליו, ונראה ככרות שפכה ונמצא מוציא לעז על בניו שהם ממזרים. אמר להם: מוטב שיוציא לעז על בניו שהם ממזרים ואל יעשה עצמו רשע שעה אחת לפני המקום. ואמרינן עלה: כל כך למה? לפי שמוציא שכבת זרע לבטלה. דאמר רבי יוחנן כל המוציא שכבת זרע לבטלה חייב מיתה, שנאמר: 'וירע בעיני ה' אשר עשה וימת גם אתו' (בראשית לה, י). רבי יצחק דבי רבי אמי אמר: כאלו שופך דמים, שנאמר 'הנחמים באלים תחת כל עץ רענן שחטי הילדים בנחלים' (ישעיה נז, ה), אל תקרי 'שחטי' אלא 'סוחטי'. רב אשי אמר: כאלו עובד עבודה זרה. כתיב הכא: 'תחת כל עץ רענן', וכתוב התם: 'על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן' (דברים יב, ב).

להזהר בקדושת נגיעת הברית קודש

שמואל רוב יהודה הוו יתבי איגרא דבי כנישתא דשף ויתיב בנהרדעא. אמר ליה רב יהודה לשמואל: צריך אני להשתין מים. אמר: אחוז באמה והשתן בחוץ. והיכי עביד הכי? והתניא, רבי אליעזר אומר: כל האוחז וכו' ? אמר אביי: עשאוה כבולשת, דתנן בולשת שנכנסה לעיר (פירושו: שיירה שמחפשת בעיר), בשעת שלום, חביות פתוחות אסורות, סתומות מותרות. בשעת מלחמה, אלו ואלו מותרות, מפני שאין להם פנאי לנסך. אלמא כיון דבעיתי לא אתו לנסוכי, הכא נמי כיון דבעיתי לא אתי להרהורי. והכא מאי ביעתותא איכא? אי בעית אימא ביעתותא דליליא ודאיגרא, ואי בעית אימא ביעתותא דרביה, ואי בעית אימא ביעתותא דשכינה, ואי בעית אימא שאני רב יהודה, דאיכא אימתא דמאריה עליה, דקרי שמואל עליה דרב יהודה: אין זה ילוד אשה. ואי בעית אימא: נשוי הוה, דאמר רב נחמן: אם היה נשוי מותר.

תיקון לחיבק או נישק אשתו נדה

ואם חיבק או נישק אשתו נדה, יתענה ארבעים יום. הבא על אשתו נדה, יתענה ארבעים יום רצופים, וילקה בכל יום, ולא יאכל בשר ולא ישתה יין ולא מאכל חם, לבד משבתות וימים טובים, ולא ירחץ כל אותם הימים, ויתודה בכל יום. המנשק שאר נשים או מחבקן, יתענה שני וחמישי, ויתרחק מפתח ביתה. רבע בהמה חיה או עוף, יתענה ולא ירחץ ארבעים יום. ולא יסתכל בבהמה חיה ועוף בשעה שנוקקין זה לזה.

סדר הוידי

וכיצד יתודה? יאמר: אנה השם, חטאתי עויתי פשעתי לפניך, ועשיתי כן וכך, והרי ניהמתי ובושתי במעשי, ולעולם איני חוזר לדבר זה! וזהו עיקרו של הוידי. וכל המרבה להתוודות ומאריך בענין זה - הרי זה משובח! גם זה עיקר הוידי: "אבל אנחנו חטאנו". וטוב מאד לפרט החטא שלו בתוך הוידי, כגון אם אכל נבילות וטרפיות או שאר דבר איסור, כשיאמר "אשמתי", יאמר "אכלתי דבר איסור". ואם חטא בזנות, כשיאמר "בגדתי", יאמר "בעלתי בעילת זנות", ויפרש בה אם בעל גויה או נדה. ואם גנב, כשיאמר "גזלתי", אז יאמר "מפלוני ומפלוני גנבתי וגזלתי". ואם הוציא שכבת זרע לבטלה, כשיגיע ל"העויתי", אז יאמר "הוצאתי שכבת זרע לבטלה". ואם זנה עם עריות, כשיגיע ל"זדתי", יאמר "זנתי". ואם חילל שבתות, כשיגיע ל"חמסתי", אז יאמר "חיללתי שבתות". ואם חמד, יאמר "חמדתי". וכן לכל אלפא ביתא, לכל אות ואות שבוידוי, יאמר מעין אותה עבירה שעשה.

ויאמר בבכי (ישעיה נ"ה ד): "יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישוב אל ה' וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח", ואז יועיל לו וכו'.

סדר התשובה

כללו של דבר: ישוב אדם מכל המידות הרעות. [והשב מ] המידות הרעות צריך חיזוק גדול מאד, כי כבר האדם מורגל בהן וקשה לו לפרוש מהן, ועל זה נאמר (ישעיה נה ז): "יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו". ואל יחשוב בעל תשובה שהוא מרוחק ממעלת הצדיקים מפני החטאים והעוונות שעשה - אין הדבר כן, אלא אהוב ונחמד הוא לפני הבורא, יתברך, כאילו לא חטא מעולם. ולא עוד, אלא ששכרו הרבה, שהרי טעם טעם החטא ופרש ממנו וכבש יצרו. אמרו חכמים (ברכות לד ב): מקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד בו, כלומר: מעלתם גדולה ממעלתם של אלו שלא חטאו מעולם, מפני שהם כובשים את יצרם יותר מהם.

כל הנביאים כולם ציוו על התשובה (ברכות דף ל"ד עמוד ב'), ואין ישראל נגאלים אלא בתשובה (עיי' יומא פו ב, סנהדרין דף צ"ז עמוד ב'). וכבר הבטיחה תורה,

(ישעיה נז, ה), אלו המחממין את עצמן ומוציאין שכבת זרע לבטלה. למה הוא חשוב? לבהמה, מה בהמה אינה מקפדת [מפקדת] ועושה, אף הוא אינו מקפיד [מפקיד] ועושה. דבר אחר, מה בהמה עומדת לשחיטה ואין לה חלק לעולם הבא, אף הוא יורד לגיהנם ואין לו חלק לעולם הבא. תנא: אף הוא עובר משום בועל ונבעל. וכל כך למה, מפני שמעורר יצר הרע על עצמו.

העון של דור המבול

ואמרינן עלה: 'מי יודע רוח בני האדם' וגו' (קהלת ג, כא), אלו נשמתן של צדיקים, שאין מחממין את עצמן להוציא שכבת זרע לבטלה. ואמרינן עלה בגמרא: דור המבול כולן מוציאין שכבת זרע לבטלה היו. הוּוּ בהוּ איצטגניני אמרי: עלמא לא פחות משיחא אלפי שנין, לא נוליד ואנן נחיה לעלמא כוליה. אמר להם הקדוש ברוך הוא: **שמתם** עצמכם עקר, הריני עוקר שמכם שלא תעלו בחשבון עולם. מנא הני מילי? דכתיב באונן: 'והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה' (בראשית לח, ט), שהיה מחמם עצמו ומוציא שכבת זרע לבטלה. וכתיב בדור המבול: 'כי השחית כל בשר' וגו' (שם ו, יב). על כן נדונו במדת רותחין, כדגרסינן בפרק חלק (סנהדרין קח, ב): אמר רב חסדא: דור המבול ברותחין קלקלו וברותחין נדונו וכו', עד כאן.

הכר נא למי החותמת והפתילים והמטה האלה.

(וישלה לו לב)

אותיות מילה חותמת. רמזה לו שיבין שהאלקים אינה לידו ביאה של מצוה זו ואין כאן שום פגם ברית והיא ראייה שיצא מביאה זו מטה עוז מלכות בית דוד.

ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי יוסף יפה תואר ויפה מראה. ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת אדוניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי. (וישב פרק ל"ט פסוקים ו-י)

עיין רש"י שם, כיון שראה את עצמו מושל התחיל אוכל ושותה ומסלסל בשערו אמר הקדוש ברוך הוא וכו' הרי אני מגרה בך את הדוב.

(עין פרק ג' אות י"א ט)

180,000 דפי זוהר חדשים נלמדים בכל יום, לרפואת מרן רבי חיים עובדיה יוסף בן גורג'יה שליט"א

שבור והסר את הנחש והשטן ובצל כנפי השכינה נחסה ונתלונן וכך אנו מצילים את מרן שליט"א, ואת כל העולם כולו. זכית לשבור את היצר הרע - התחברת לכוח הרשב"י ע"ה ברשותך כוח מגן פלאים ועצמה אדירה, החיית את נשמת האומה - הארכת את חייו של מרן שליט"א.

ואי בעית אימא: כי הא אורי ליה, דתאני אבא בריה דרב מנימין ברבי חיא: אבל מסייע בכצים מלמטה. ואי בעית אימא: כי הא אורי ליה, דאמר רבי יוחנן: גבול יש לה מעטרה ולמעלה (לצד גופו), אסור, מעטרה ולמטה (לצד הארץ), מותר.

העון הגדול של המקשה עצמו לדעת שהוא בנדוי. אמר רב יהודה: המקשה עצמו לדעת יהא ובנדוי. ולימא אסור? משום דקא מגרי יצר הרע אנפשיה. אמר רבי אמי: נקרא משמד, שכן דרכו של יצר הרע, היום אומר לו עשה כך ולמחר אומר לו לך עבד עבודה זרה והולך ועובד.

איכא דאמרי, אמר רבי אמי: כל המביא עצמו לידי הרהור, אין מכניסים אותו במחיצתו של הקדוש ברוך הוא. כתיב הכא: 'וירע בעיני ה' (בראשית לח, י), וכתיב התם: 'כי לא אל חפץ רשע אתה' וגו' (תהלים ה, ה). אמר רבי אלעזר: מאי דכתיב: 'ידיכם דמים מלאו' (ישעיה א, טו)? אלו המנאפים ביד. תנא דבי רבי ישמעאל: 'לא תנאף', לא תהא נואף בין ביד בין ברגל.

ואמרינן התם: אמר רבי שמעון בן לקיש: ארבעה דברים הקדוש ברוך הוא שונאן, אף אני איני אוהבן: הנכנס לביתו פתאום ואין צריך לומר לבית חברו, והאוחז באמה ומשתין והמשתין מים ערום לפני מטתו והמשמש מטתו בפני כל חי. אמר ליה רב יהודה לשמואל: אפילו בפני עכברים? אמר ליה: שינא, לא, אלא כגון של בית פלוני, שמשמשים מטותיהן בפני עבדיהם ושפחותיהם. מאי דרוש? 'שבו לכם פה עם החמור' (בראשית כב, ה), עם הדומה לחמור. וגרסינן נמי במסכת כלה, פרק רבי יהודה, 'הנחמים באלים תחת כל עץ רענן' (ישעיה נז, ה), מכאן אמרו: אין אדם רשאי לשלח יד באמה. שלש ידות הן: יד לאמה, תקצץ. יד לעין, תקצץ. יד לחסודה (לחסורא), תקצץ. יד לאמה, תקצץ מפני שמחממתו ומוציא שכבת זרע לבטלה. יד לעין תקצץ, מפני שמסמא את העינים וכו'. ואמרינן עלה בגמרא: אמר שמואל: יד מחרשת, יד שופכת דמים, יד מגברת יצר הרע, יד מסמאה, יד מעלה פוליוס. מאי פוליוס? אביי אמר: ריח הפה, ורב אסי אמר: ריח החטם. ואמרינן התם: 'הנחמים באלים'